

Svet (z) kníh

časopis Knížnice pre mládež mesta Košice

marec 2023 • číslo I • ročník III

literatúra
pre dospelých

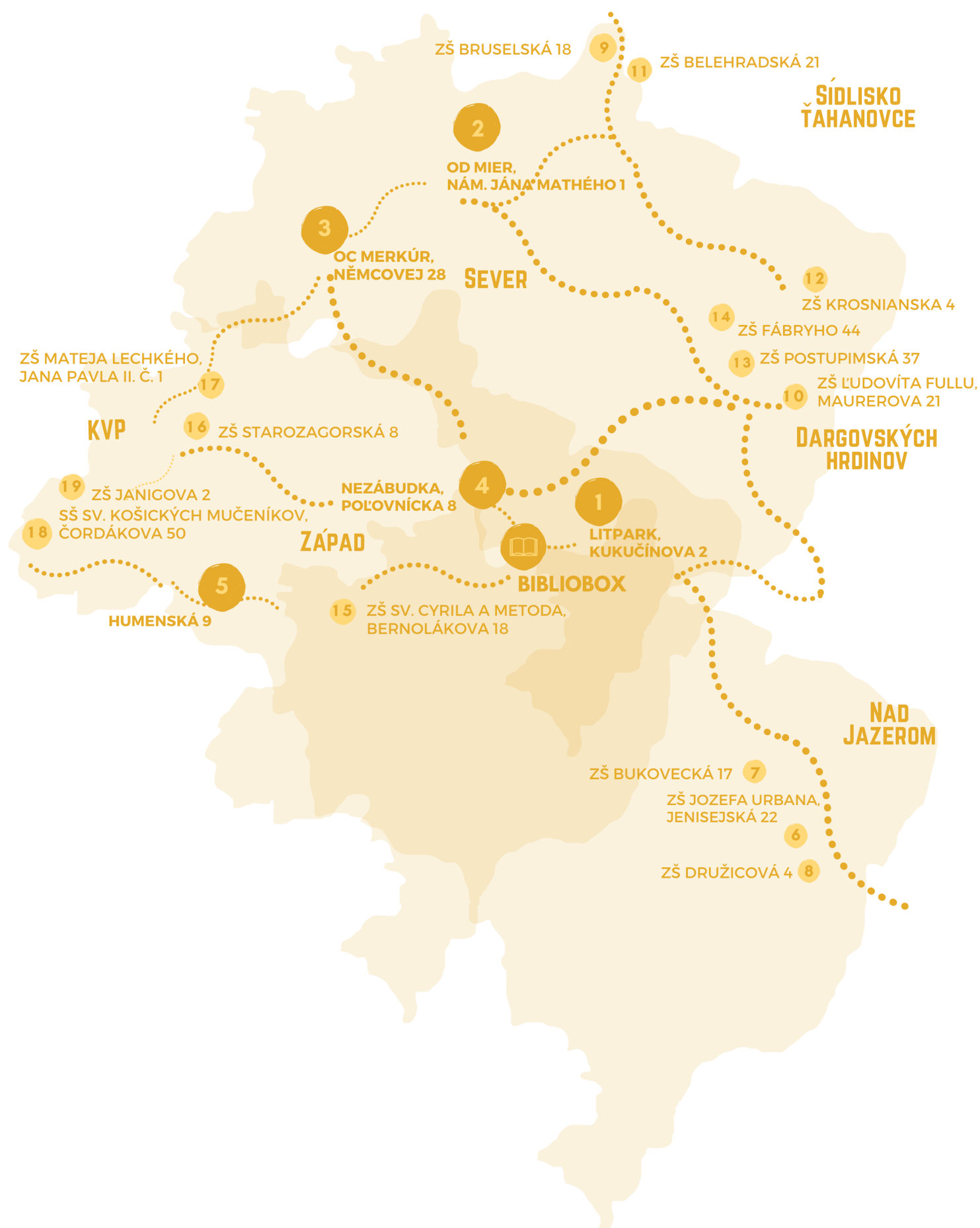
INŠPIRUJE VZDELÁVA SPÁJA

KNIŽNICA
PRE
MLÁDEŽ
MESTA
KOŠICE

Kde nás nájdete?

Knižnica a jej pobočky

1 LitPark
Kukučínova 2	11 ZŠ Belehradská 21
2 OD Mier
Námestie Jána Mathého 1	12 ZŠ Krosnianska 4
3 OC Merkúr
Němcovej 28	13 ZŠ Postupimská 37
4 Nezábudka
Poľovnícka 8	14 ZŠ Fábryho 44
5 Humenská 9	15 ZŠ sv. Cyrila a Metoda
Bernolákova 18
6 ZŠ Jozefa Urbana
Jenisejská 22	16 ZŠ Starozagorská 8
7 ZŠ Bukovecká 17	17 ZŠ Mateja Lechkého
Jána Pavla II. č. 1
8 ZŠ Družicová 4	18 SŠ sv. Košických mučeníkov
Čordákova 50
9 ZŠ Bruselská 18	19 ZŠ Janigova 2
10 ZŠ Ľudovíta Fullu
Maurerova 22	

Obsah

V domácom prístave

- 6 - 7** Medzinárodný deň darovania kníh so zbierkou kníh
- 8 - 9** Fotoreportáž:
Každý vie byť užitočný
- 10 - 11** Knižná výzva
- 12 - 13** Týždeň slovenských knižníc o kritickom myslení a dezinformáciách

Pátrame za vás

- 14 - 19** Diagnóza: čitateľ
- 20 - 21** Čo číta...
- 22** Toto si myslím ja!
- 23** V knižnom brlohu s Dadom Nagyom

Knihopísaci

- 24 - 25** Rozhovor s Vandou Rozenbergovou

Predstavujeme vám...

- 26 - 27** Ktosi alebo vodné srdce
- 28 - 29** Novinky z našej poličky

marec 2023
číslo I, ročník III

Redakčná rada:
Mgr. Michaela Dúcsová
šéfredaktorka

MSc. Lucia Borovská
Bc. Natália Malíková, MBA
grafické spracovanie

Mgr. Dominika Petáková, PhD.
redaktorka, jazyková korektúra

Ing. Viera Ristvejová
redaktorka

Bc. Zuzana Sedláková
redaktorka

Vydavateľ:
Knižnica pre mládež mesta Košice
Kukučínova 2
043 59 Košice

Rok vydania: 2023
Počet strán: 32
ISSN 2729-8426

Knižnica pre mládež
mesta Košice

KOŠICE

Úvodník

Prvé dva mesiace v roku sú pre mnohých ľudí ťažšie. Dni sú stále príliš krátke, počasie väčšinou pochmúrne, je chladno a v posledných rokoch aj menej snehu, ktorý by svet okolo nás trochu skrášil. Sledujeme kalendár a po práci si krátíme čas s nohami v hrubých ponožkách, horúcim čajom a dobrou knihou. Lebo veď i také dni treba plnohodnotne využiť. Niekomu to odsýpa rýchlo, niekomu pomaly, no voilá! Máme tu marec. Už to nepotrvá dlho a príde jar.

Od detstva mám nesmierne rada toto ročné obdobie. Mne by stačilo, keby zima trvala do Troch kráľov. Príchod jari mám od mala spojený s bahniatkami, prvosienkami a prírodou, ktorá po sychravom, pochmúrnom a studenom počasi oživa a oblieka sa do krásnej zelenej. Vzduch je iný, teplejší a vonia celkom inak, ako keď nám mráz riadne vyštiepe nosné dierky.

Jar si mnohí spájajú aj s akousi očistou. Robia sa veľké jarné upratovania nielen doma, ale aj v živote. Mnohí dokonca aj sami v sebe. Raz za čas je takýto hlboký nádych a výdych veľmi prospešný nielen pre nás, ale aj pre naše okolie. Jarné počasie je teda skvelou príležitosťou na poriadky všetkého druhu. Tiež máte pocit, že máte veľa oblečenia, ale v podstate nemáte čo nosiť, na pracovnom stole si nemáte kde položiť už ani kávu a v každej kabelke nosíte lieky proti stresu?

Niečo nie je v poriadku. Tak sa zastavte, zhlboka nadýchnite a urobte ten dôležitý výdych. Upracte si na pracovnom stole, v šatníku aj vo svojom živote. Jar je na to priam ideálna.

P. S.: Po každom upratovaní je zdravé vyložiť si nohy a prečítať si niečo dobré. V tomto čísle nájdete mnoho zaujímavých článkov. Spovedáme napríklad spisovateľku Vandu Rozenbergovú, ukážeme vám jedno zo skvelých podujatí, ktoré robíme pre deti – Ktosi alebo vodné srdce a prinášame vám aj reportáž z podujatí v rámci miniprojektu Každý vie byť užitočný.

Michaela Dúcsová
šéfredaktorka

Medzinárodný deň darovania kníh so zbierkou kníh

Zbierkou kníh sme si v knižnici aj tento rok pripomenuli Medzinárodný deň darovania kníh. Vyzbierané knižné dary tak dostanú druhú šancu, aby potešili nových čitateľov.

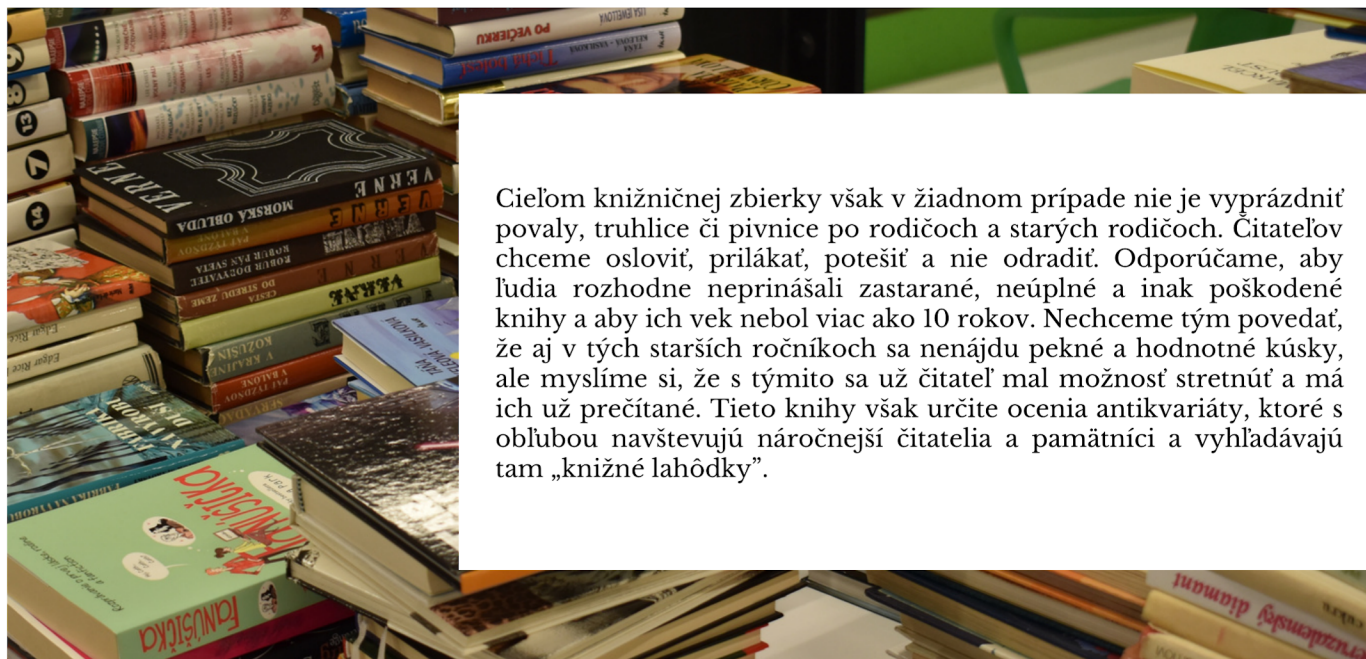
Mnohí z vás možno stále nevedia, že deň, ktorý v kalendári patrí Valentínovi (14. 2.) a ktorý si spájame s dňom zamilovaných, je súčasne Medzinárodným dňom darovania kníh. Vznikol ako iniciatíva dobrovoľníkov v rôznych častiach sveta, ktorí vyzývajú verejnosť uctiť si tento deň práve darovaním knihy. Z vlastných skúseností vieme, že zvyčajne knihou obdarúvame členov rodiny a priateľov. No je tu aj širší okruh ľudí, ktorých by sme mohli knihou obdarovať a potešiť. Ide o anonymný spôsob, keď prečítanú knihu jednoducho necháme niekde v hoteli, čakárni, nemocnici či kaviarni. Tam sa niekomu zapáči, siahne po nej a zrazu má táto kniha nového majiteľa. Nič neobvyklé, bežne sa to robieva s prečítanými časopismi a novinami, prečo nie s knihami? My v knižnici sme jednoznačne za to. A sami to robievame práve prostredníctvom vyhlásenia verejnej zbierky prečítaných kníh, ktoré nám potom pomôžu niekoho potešiť.

Vďaka čoraz väčšiemu počtu knihomilov tento deň rezonuje naozaj skoro na celom svete. Keď som po tom pátrala na internete, zistila som, že v Austrálii, Kanade, Juhoafrickej republike, Francúzsku, Indii, Írsku, Japonsku, na Novom Zélande, v Singapure, Filipínach, Turecku, Veľkej Británii, Spojených štátoch, Nemecku, Nigérii, Nikarague, Brazílii, Egypte, Poľsku, Grécku, Portugalsku, Mexiku, Macedónsku, Malawi, Maďarsku, Malajzii, Izraeli, Dánsku, Thajsku, Indonézii, Jordánsku, Číne, Puerto Rico, Bulharsku, Česku, a určite je tých miest, krajín a štátov oveľa, oveľa viac.

Nás pilotný ročník zbierky s cieľom obdarovať a potešiť knihou nových čitateľov sa uskutočnil v roku 2016. Odvtedy si Valentína zbierkou pripomíname pravidelne a nás teší, že pri nás stoja aj kolegyně a kolegovia v knižniciach po celom Slovensku. Zastrešuje a propaguje ju tiež Spolok slovenských knihovníkov a knižníc.

A aký je osud darovaných kníh? Účelovo ich posúvame priamo novým čitateľom alebo to robíme sprostredkované cez charitatívne a neziskové organizácie pôsobiace v meste. Niektorými z knižných darov potešíme aj vlastných čitateľov v knižnici, keďže vybrané knihy zaradíme do fondu, aby sme nimi doplnili už nedostupné tituly. Osvedčilo sa nám potešiť milovníkov kníh i cez malé rozprávkové domčeky – knihobúdky, ktoré boli len nedávno osadené vo viacerých mestských častiach Košíc vďaka projektu Zážitkové knihobúdky organizácie Class Slovakia. Ďalšími miestami, kde sa naši darcovia môžu náhodne so svojimi knihami stretnúť, sú detský kútik na košíckom letisku a voľné čítanie pod názvom Pod slnečník s knihou v priestoroch dvoch mestských letných kúpalísk.

Cieľom knižnickej zbierky však v žiadnom prípade nie je vyprázdniť povaly, truhlice či pivnice po rodičoch a starých rodičoch. Čitateľov chceme osloviť, prilákať, potešiť a nie odradiť. Odporúčame, aby ľudia rozhodne neprinášali zastarané, neúplné a inak poškodené knihy a aby ich vek nebol viac ako 10 rokov. Nechceme tým povedať, že aj v tých starších ročníkoch sa nenájdu pekné a hodnotné kúsky, ale myslíme si, že s týmito sa už čitateľ mal možnosť stretnúť a má ich už prečítané. Tieto knihy však určite ocenia antikvariáty, ktoré s obľubou navštevujú náročnejší čitateľa a pamätníci a vyhľadávajú tam „knižné lahôdky”.

Každý vie byť užitočný

1

Spojená škola na Opatovskej ceste 101 v Košiciach sa orientuje na sociálnu ekonomiku a sociálne podnikanie. Vo svojich žiakoch sa snaží upevniť hodnotu každej ľudskej bytosti a presvedčenie, že každý z nás vie byť užitočný, a to aj napriek handikepu.

2

Cieľom pedagógov je pripraviť absolventov školy na zamestnanie prioritne v sociálnom podniku. Žiaci sa pripravujú na prácu na projektoch, počnúc identifikáciou potrieb komunity, vypracovaním a realizovaním projektu, prácou s dotačnými schémami, budovaním mapy komunity a sieťovaním rôznych organizácií.

3

Knížnica pre mládež mesta Košice sa začiatkom roka 2023 rozhodla podporiť snahu študentov získať nové zručnosti pri tvorbe verejných podujatí a rozbehli sa spoločné aktivity projektu Každý vie byť užitočný

4

Pilotným podujatím projektu Každý vie byť užitočný bol zábavný kvíz o meste Košice pri príležitosti dňa oslobodenia mesta (19. 1. 1945). Toto ukázkové podujatie bolo určené zamestnancom Knižnice pre mládež mesta Košice.

5

Ďalšou spoločnou aktivitou bol deň otvorených dverí, ktorý mal prezradiť viac o tom, ako Spojená škola na Opatovskej ceste 101 funguje.

Zámerom bolo prostredníctvom informačnej prezentácie povedať návštevníkom viac o projektoch školy, o jej žiakoch či hodnotách. Udalosť bola určená riaditeľom škôl, výchovným poradcom, rodičom a rovnako žiakom košických škôl, ktorí mohli nahliadnuť do informatívnych materiálov o škole, porozprávať sa so žiakmi jednotlivých tried a oboznámiť sa so zaujímavými učebnými pomôckami, ktorými táto škola disponuje.

6

V najbližších marcových dňoch nás čaká podujatie venované Medzinárodnému dňu boja proti rasovej diskriminácii a už teraz sa tešíme aj na tie ďalšie stretnutia a aktivity, ktoré nielen inšpirujú, ale tiež spájajú a vzdelávajú.

Detská čitateľská výzva

Prečítaj si knihu, ktorá:

1

je od slovenského
autora/slovenskej
autorky

2

má v názve
zvíra

3

je z knižnice

4

sa stala
predlohou
filmu

5

má aspoň sto
strán

6

bude tipom od
spolužiaka/
spolužiačky

7

je z detstva
tvojej
mamky

8

sa odohráva
v zime

9

má v sebe
niečo
čarovné

10

je vo forme
obrázkov
– komiks

Dospelácka čitateľská výzva

Prečítaj si knihu, ktorá:

1

je u teba doma
už veľmi dlho
a ešte si ju
nečítal

2

je od autora,
ktorý má
rovnaké
iniciály ako ty

3

sa odohráva
v krajine, ktorú
by si chcel
navštíviť

4

je z knižnice

5

je o
cestovaní, no
nie je to
beletria

6

je od
slovenského
spisovateľa,
ktorý už
nežije

7

je o živote
známej
osobnosti

8

bola tvoja
najobľúbenejšia,
keď si bola/bol
dieťa

9

má viac ako
500 strán

10

je z oblasti
náučnej
literatúry

Tip na abecednú výzvu

Na stránku si pod seba napíš písmená základnej abecedy a k nim pripíš názvy kníh, ktoré máš doma neprečítané alebo ich plánuješ čítať. 26 písmen = 26 kníh. Ak si to chceš sťažiť – 46 písmen :) (v tomto prípade môžu byť niektoré špecifické písmená aj inde ako na začiatku slova).

Týždeň slovenských knižníc o kritickom myslení a dezinformáciách

Sociálne siete a médiá sú každodenne prítomné v živote dnešných mladých ľudí. Tí na internete doslova vyrastajú, a hoci si uvedomujú, že sociálne siete nezobrazujú reálny život a mnoho informácií, ktoré si prečítajú, sa nezakladajú na pravde, nedokážu sami dobre zhodnotiť, čomu môžu veriť. Deti a mladí ľudia veľmi jednoducho podliehajú ilúzii, ktorú im nevyčerpatelný zdroj internetu prináša. Naučiť študentov vyhľadávať a overovať informácie, čerpať z dôveryhodných zdrojov a odhaľovať dezinformácie a tým pomôcť rozvinúť ich schopnosť kriticky myslieť a hodnotiť by malo byť v súčasnosti jedným z hlavných cieľov pedagógov, ale aj nás, knihovníkov.

Hoaxom, dezinformáciám, fake news a boju proti nim, prostredníctvom kritického myslenia, sa tento rok venoval aj Týždeň slovenských knižníc. Išlo už o 24. ročník tohto podujatia, ktoré organizuje Slovenská asociácia knižníc a Spolok slovenských knihovníkov a knižníc a ktoré prebiehalo v termíne od 6. do 12. marca. Ústrednou témou Knižnice, záruka kvalitných informácií chcelo ukázať, že knižnice sú modernými odbornými pracoviskami, ktoré pracujú s informáciami vysoko profesionálne a sú miestom, kde verejnosť nájde pravdivé, overené a kvalitné informácie.

V LitParku, centrálnej pobočke našej knižnice, si naši čitatelia mohli celý týždeň prezerat výstavu kníh na rozvoj kritického myslenia a čítania s porozumením a zapojiť sa do aktivít s názvom Nie je pravda ako pravda. Na podujatí sa zúčastnili predovšetkým prípravkari materských škôl, keďže Týždeň slovenských knižníc tento rok pripadol, pre košický a prešovský kraj, na termín jarných prázdnin. Škôlkari si u nás zahrali Pexeso pravdy alebo sa mohli zabaviť kvízom Pravda alebo omyl.

Kritické myslenie a logické pristupovanie k informáciám sme viackrát trénovali aj na vzdelávacích seminároch a prednáškach. Zúčastnili sme sa na workshope Národného inštitútu vzdelávania a mládeže o kritickom myslení. Národná knižnica nám zasa pripravila online konferenciu so zameraním na dezinformácie. Navyše sa k tejto téme na našich policiach nachádza množstvo aktuálnych publikácií. Výborné príručky vychádzajú vo vydavateľstve N press (knižná edícia denníka N). Vydavateľstvo Premedia vo svojej edícii Civilizácia takisto ponúka skvelé publikácie v tejto, ale aj ďalších aktuálnych témach. Pred nebezpečenstvami, ktoré na deti číhajú na internete, hravou formou varuje a vzdeláva príručka časopisu Raketa, V sieti – Nenech se chytiť! Výstavu týchto titulov si návštevníci mohli prezrieť počas celého týždňa trvania podujatia.

Nezabudli sme ani na žiakov stredných a základných škôl, ktorých sa táto téma týka najviac a dezinformáciami sú aj najviac ohrození. Študenti druhého stupňa ZŠ k nám môžu zavítať na podujatie, ktoré vycibí ich logické myslenie, argumentovanie a poskytne techniky na efektívnejšie učenie - Mozgotrasenie. Získajú tipy a triky, ako rýchlo čítať, využívať mnemotechnické pomôcky, zistiť, akú funkciu má pri zapamätávaní spánok a ako nás vie náš mozog klamať.

Pre stredoškolákov sme si pripravili podujatie s názvom Dezinformácie, hoaxy, propaganda. Spoločne si na ňom odpovieme na zaujímavé otázky, napríklad: Ako rozoznať logicky chybný argument? Prečo ignorujeme fakty? Ako často kontroluje priemerný tínedžer svoj mobil? Ako využíva marketing nedokonalosti ľudskej mysle a ako sa dá do slov prepašovať podprahová reklama? Študenti na praktických príkladoch zistia, že falošné informácie zarábajú spoločnostiam viac peňazí než nudná pravda a zistia účinok bombastických titulkov a influencerov.

Naučia sa odhaľovať manipulatívne techniky marketingu a ohýbania faktov. Vo vydarenej aplikácii servra irozhlas.cz si vyskúšajú, aké je to mať vlastný dezinformačný web, pomocou ktorého skúsia ovplyvniť verejnú mienku, diskreditovať svojich odporcov či vyvolať politický škandál. Pripravili sme pre nich aj súťaž troch skupín, pričom prvá sa na internete pokúsi nájsť čo najviac článkov, ktoré potvrdzujú vybranú hypotézu. Druhá skupina bude mať za úlohu nájsť zdroje, ktoré ju vyvracajú. Tretia skupina bude neutrálna a pokúsi sa zhodnotiť argumenty zdrojov prvých dvoch skupín. Aby toho nebolo málo, zistíme si aj význam množstva krkolomných slov ako deepfake, phishing, netiketa, trolling, cyberbully, factchecking či cyber grooming, ktorým už, našťastie, mladá generácia aspoň sčasti rozumie. Študentov takisto oboznámime s užitočnými webmi konspiratori.sk, demagog.sk či myslim.eu.

Týždeň slovenských knižníc otvoril aj podujatia tradičného Mesiaca knihy, ktorý počas marca prináša množstvo zaujímavých aktivít, ktorých zámerom je vyzdvihnúť potrebu vzdelávania a šírenia čitateľskej gramotnosti. Naša knižnica tento projekt podporí zábavno-vzdelávacími podujatiami, spomedzi ktorých k tým najznámejším patrí medzinárodná Noc s Andersenom.

Na všetkých našich podujatiach ste srdečne vítaní.

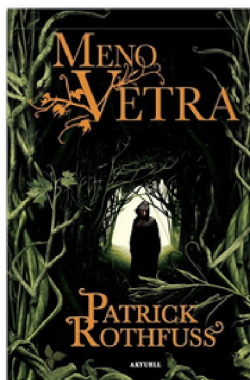
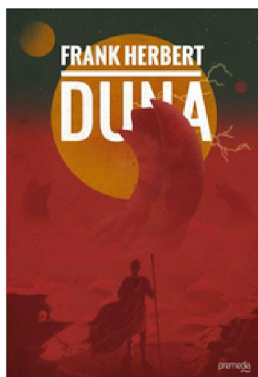
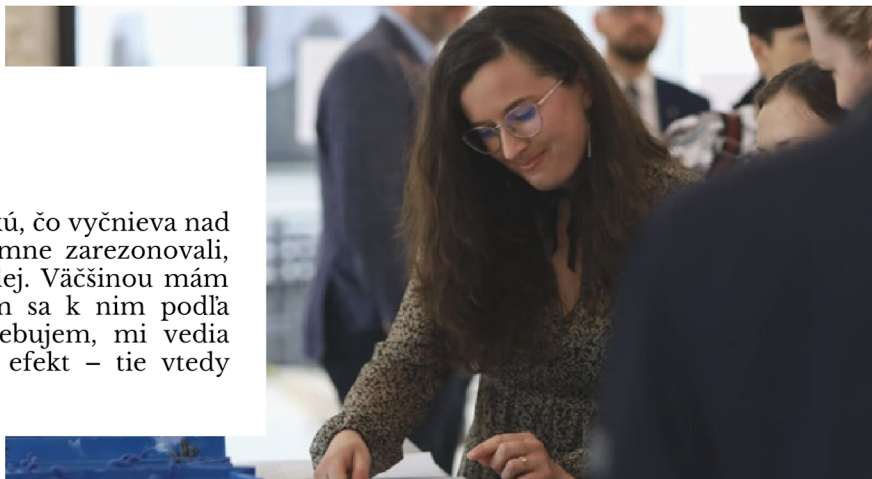
Spracovala: Zuzana Sedláková

Diagnóza: čitateľ

Zuzana Sedláková

Pobočka LitPark, Kukučínova 2, Košice

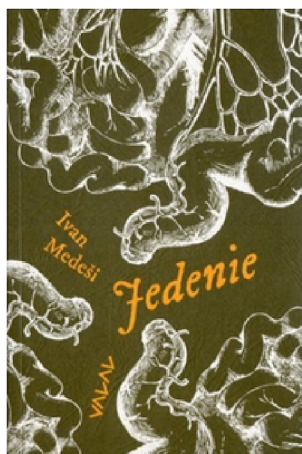
Dobrych kníh je priveľa, aby som vybrala takú, čo vyčnieva nad všetky, no existuje viacero tých, ktoré vo mne zarezonovali, rada na ne spomínam a odporúčam ich ďalej. Väčšinou mám rozčítaných niekoľko kníh naraz a vraciam sa k nim podľa nálady, pretože knihy, keď to práve potrebujem, mi vedia náladu vylepšiť, no niektoré majú opačný efekt – tie vtedy radšej odložím a ich čas príde.

V detstve som čítala hlavne ľudové rozprávky a mýty, neskôr dobrodružnú literatúru. Odtiaľ som sa cez Harryho Pottera a Pána prsteňov dostala k fantasy literatúre. Ako pubertiačka som čítala Herbertovu Dunu – nedávno som sa, aj vďaka filmovej adaptácii, dostala k čerstvému slovenskému prekladu Maríny Gálisovej a vrátiť sa po rokoch k osudu rodiny Atreidesovcov a púštnej planéty Arrakis bol znova zážitok. Dnes mám rozčítané Meno vetra od Patricka Rothfussa. Prvý diel zo série Kronika Kráľovraha sa síce rozbieha pomalšie, no neskôr vám nedá spať, kým ho nedočítate. Príbeh strateného hrdinu Kvotheho, z ktorého sa po rokoch stal utiahnutý nenápadný krčmár, príde zapísať kronikár. Kvothe tak vyrozpráva svoj osud od šťastného detstva medzi potulnými umelcami, ktorých jedného dňa nepochopiteľne zavraždia. Po smrti rodičov sa musí postaviť na vlastné nohy, nevzdáva sa a za prítomnosti svojej hudby a bystrého umu sa pretĺka životom. Neskôr ako polodivoká sirota žije v meste plnom zločinu, kde sa rozhodne splniť si svoj veľký sen – nastúpi na univerzitu a snaží sa získať informácie o tých, ktorí zabili jeho rodičov. V škole študuje sympatiku – zvláštny druh mágie, ktorej systém autor premyslel do detailov. Príbehom sa mihne veľké množstvo prepracovaných postáv, ktoré prichádzajú plynulým tempom, jazyk, akým autor príbeh píše, je kúzelný, hrdinovia sympatickí. Na tretí diel série však fanúšikovia nedočkavo čakajú už takmer 13 rokov. K dielam zo žánru high fantasy sa stále vraciam, no dnes už predovšetkým ako k oddychovej literatúre.

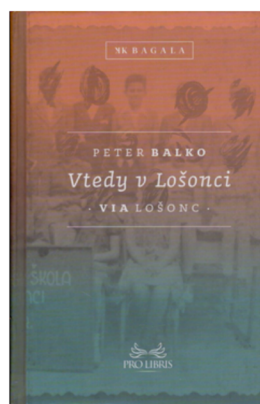
Počas vysokoškolského štúdia som sa na rozprávky a mýty snažila pozrieť aj trochu hlbšie, to ma priviedlo k etnografickej literatúre. Dodnes rada čítam odbornú literatúru o predkresťanských dejinách a mýtoch Slovanov, prečítala som si však aj Červenákovu a Sapkovského knihy, ktoré tematizujú starých Slovanov vo svojich fantasy románoch. V rámci štúdia som prečítala veľké množstvo klasikov, zarezonovali vo mne hlavne diela s príznakom tajomna, napríklad Hrušovského novely. Zapôsobilo na mňa aj Bulgakovovo dielo Majster a Margaréta, ktoré som si nedávno prečítala znova v jeho úplnej, necenzurovanej verzii vydané pred pár rokmi. Z magického realizmu inšpiračne čerpalo dielo Václava Pankovčina, Marakáš. Dostala som sa k nemu ešte počas štúdií, keď som z neho čítala len úryvky, pretože celá kniha nebola dostupná ani v knižniciach, no zaujala ma natolko, že keď pred pár rokmi prišla v novom vydaní, neváhala som a kúpila si ju. V tomto očarení zrejme zohralo svoje aj to, že pochádzam z východoslovenského vidieka rovnako ako Pankovčínove "prípoiviedky", ktoré sa takisto odohrávajú v zaspatej dedine kdesi na ďalekom východe. Svojrázne postavy vystupujú v krátkych vtipne naivných a absurdne vypointovaných príbehoch, ktoré sú sondou do života Slováka.

Keď si vyberám, čo čítať, rada si nechám poradiť výberom diel zo súťaže Anasoft Litera. Tak som sa dostala aj k zbierke poviedok Jedenie od Ivana Medešeho alias dr. Šuxa, ktoré v roku 2019 súťaž vyhralo a je podobne absurdným dielom než predchádzajúce. Tento, pre mňa fenomenálny autor, vojvodinský Rusnák (Rusín), píše cyrilikou vo svojom rodnom východoslovenskom nárečí, ktoré je, pravda, už archaické, Medešeho predkovia totiž do Vojvodiny prišli pred 250 rokmi. Preklad do spisovnej slovenčiny bravúrne zvládol Maroš Volovár, ktorý je aj Medešeho vydavateľom. Medeši sa inšpiroval humorom Montyho Pythona a estetikou Davida Lyncha a nezaprie v sebe punkovú dušu. Ponúka svojškú hyperbolu neľahkého života na vojvodinskom vidieku, s ktorým sa vysporadúva kombináciou absurdného čierneho humoru, tragikomédie a vzdoru. Dielo môžeme vnímať ako divokú jazdu na pomedzí delíria a reality, kde je možné všetko, opisuje najnižšie zvieracie pudy, nemorálnosť, deviácie, hedonizmus. No môžeme ho poňať aj ako dekadentnú výpoveď, trpkú skepsu zo stavu vojvodinskej a možno aj slovenskej dediny, ktorá je tu obnažená až na kosť. Jazyk je vulgárny a drsný, plný archaizmov, nárečových slov a autentických vtipných prirovnaní, a aj preto mi pripadalo toto dielo v kontexte súčasnej slovenskej literatúry osviežujúce.

Z kníh nominovaných na ocenenie Anasoft Litera patrí k mojim obľúbeným ešte román Petra Balka Vtedy v Lošonci. Rada si siahnem aj po literatúre od severských autorov, páči sa mi ich estetika a minimalizmus, podobne ako aj severská kinematografia. Pred časom som dostala odporúčanie na román finskeho autora Pasi Ilmari Jääskeläinena na pomedzí trileru a fantasy, Literární spolek Laury Sněžné, ktorý neostal severskej povesti dlžný. Bizarný príbeh z prostredia spisovateľov a knižníc ma potešil špecifickou atmosférou a absurdným humorom. Mladá učiteľka Ella sa vracia do rodného mestečka, kde začne pátrať po záhade kníh meniacich svoje príbehy.

Vydáva sa na prieskum, ktorý ju nakoniec zavedie až k spolku slávnej spisovateľky Laury Snežnej, ktorá za zvláštnych okolností zmizne. Spolok združuje slávnych finskyh spisovateľov, ktorí pred sebou nemajú jediné tajomstvo, no mnoho z nich skrývajú pred okolím, bojujú so svojou minulosťou aj súčasnosťou. Autor prechádza medzi realitou a fantáziou veľmi plynulo, občas sa v knihe objaví víla, trpaslík, príznak či iné nevysvetliteľné javy ako spisovatelia lietajúci nad regálmi kníh. Mnoho otázok zostáva nezodpovedaných, čo otvára dvere fantázii čitateľov.

Spolu s Ellou sa púšťame do pátrania s vierou, že veci majú racionálne vysvetlenie, no neskôr prevládnu otázky, či treba za úspech obetovať dušu, či sú vôbec spisovatelia ušlachtilí ľudia a čo vlastne prinúti človeka stať sa spisovateľom.

Vždy som inklinovala k výtvarnému umeniu, a preto ma prirodzene priťahoval aj komiks ako spojenie literatúry a rozprávania obrazov. Obzvlášť ma zaujali komiksové spracovania životopisov rôznych osobností, napríklad môjho obľúbeného Nicka Cavea. Najnovším prírastkom na mojej policičke je Radosná správa – vydarený komiksový príbeh Lasicu a Satinského a ich Divadla na korze počas odmäku a nástupu normalizácie. Dielo vzniklo na námet vydavateľa Peter Michalíka, autormi sú scenárista Peter Gärtner a ilustrátor Ďuro Balogh, ktorého výtvarné prevedenie hrdinov vzbudzuje u čitateľov na prvý pohľad sympatie. Dialógy, reálie i atmosféra pôsobia autenticky, autori čerpali zo skutočných rozhovorov a stretnutí. K hlavným rozprávačom príbehu, Julovi a Milanovi, sa pridáva aj Korný – Kornel Földvári, neskorší riaditeľ divadla, a okrem neho tam účinkuje zástup ďalších známych osobností doby. Dozvieme sa aj, ako sa hlavní hrdinovia, ktorí sa poznali od detstva, zoznámili, pripomenieme si ich absurdný humor, slávne dialógy a trefné narážky počas ich úspešného pôsobenia v divadle. No aj odvrátenú stranu príbehu – o nútenom odchode z divadla, zákaze činnosti či snahe vymazať dvojicu z archívov.

Viera Ristvejová

Marketing, Knižnica pre mládež mesta Košice

Čítam snád' každý žánr a čítam od malička

Neraz sa cez hrejivé spomienky vraciam do detstva. Opakovane prežívam daždivé jesenné a zimné víkendové popoludnia v rodičovskej posteli, keď nám tam mama pri skromnom osvetlení nahlas čítavala.

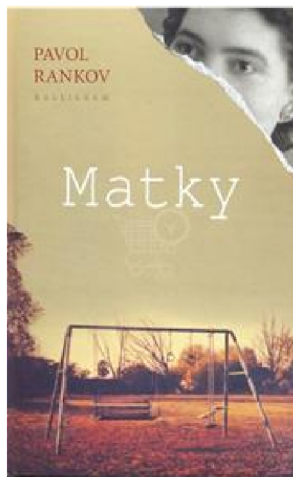
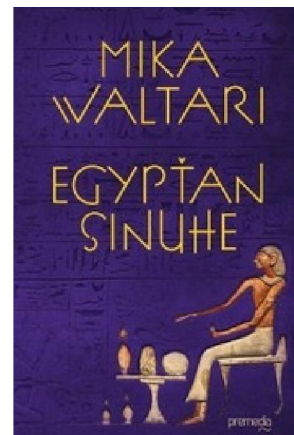
Najviac snád' rezonuje spomienka na Chrám Matky Božej v Paríži, jedno z najslávnejších diel literatúry od Victora Huga. Keď sme s bratom podrástli, čas tieto spoločné chvíle akosi prirodzene odviaľ. Čítať sme neprestali, no každý z nás tú svoju knihu vstrebával na inom mieste a v inom čase. A takto nám to vydržalo doteraz. Mamka má práve rovných deväťdesiat a ja prezradím, že i teraz si na svoje čitateľské konto, v závislosti od rozsahu a náročnosti, pripíše 10 – 15 kníh mesačne.

Od nej som sa postupne naučila, že ak sa chcem preniesť v čase, priestore alebo sa dozvedieť čosi viac o záhadách prírody, neuveriteľných objavoch alebo výnimočných osobnostiach, mám siahnuť po knihách. Dá sa v nich nájsť všetko. Chce to len správny výber, potom pre vás kniha urobí to, čo práve potrebujete... Uspí vás, upokojí myseľ, poradí správny recept na bábovku či na bolesť hlavy a bude pre vás zakaždým oddaným spoločníkom, poradcom i učiteľom, kedykoľvek a kdekoľvek ju o to požiadate.

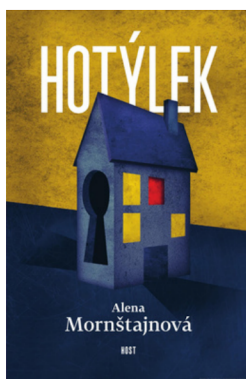
Keďže táto rubrika má hlavne prezradiť, čo čítam, prinútilo ma to zamyslieť sa. Nakoniec teda pre vás z môjho readlistu nevyberiem asi úplne tradičné tipy, akými sú knihy obľúbených autorov severských kriminálok, strhujúcich fantasy sérií či zaručených receptov na čokoľvek... aj keď musím priznať, že aj také sa u mňa občas objavujú na nočnom stolíku.

Moja voľba nakoniec padla na síce dávnejšie publikované tituly, no také, na ktoré čitateľ snád' nezabúda okamihom otvorenia nasledujúcej knihy.

Z mladšieho čitateľského obdobia medzi nich určite patrí historický román o živote lekára Egyptan Sinuhe. Dej sa odohráva v dobe vlády osemnástej dynastie egyptských faraónov. Kto má rád históriu, ocení, že autor Mika Waltari do deja knihy vtesnal celý rad historických osobností, ako napríklad generála Haremheba, faraóna Ajeho, krásnu a tajomstvom zahalenú Nefertiti či prvého dvorného sochára egyptského faraóna Achnatona Thutmoseho.

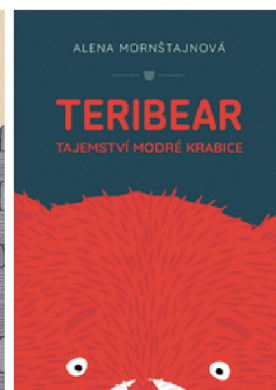

Pred pár rokmi si ma rovnako získali romány Pavla Rankova, ktorý vo všetkých dielach s obľubou balansuje niekde na hrane medzi realitou a fikciou, pričom fikciu kombinuje s overenými faktmi. Jeho titul Matky je príbehom odohrávajúcim sa v historickom období, popisujúcim udalosti a pomery života žien, matiek a dcér v ruskom gulagu. Presne tam sa dostáva hlavná hrdinka Zuzana. Kladú jej za vinu smrť ruského vojaka, ktorého Nemci na základe udania zastrelili. Silný emocionálny príbeh Zuzany začínajúci v roku 1944 a končiaci o 67 rokov neskôr na tom istom mieste vás nenechá chladnými. Prevedie vás osudom Zuzany, ktorá sa dostáva do pracovného tábora, kde v ťažkých podmienkach vynosí a porodí syna práve onoho zastreleného vojaka. Dieťať sa musí vzdať, no po rozpustení pracovného tábora o neho neprestáva bojovať. Dej čitateľovi sprostredkúva spolu štyri rôzne materstvá, odohrávajúce sa v hraničných situáciách s historickým pozadím. Odporúčam. A ak sa vám zapáči, potom siahnite i po jeho Legende o jazyku a románoch Stalo sa prvého septembra či Miestach, čo nie sú na mape.

Nemenej ma očarila autorka Alena Mornštajnová, s ktorou som sa, rovnako ako s Pavlom Rankovom, mala česť stretnúť na literárnom festivale Mesiac autorského čítania. Osobné stretnutie ma okamžite nasmerovalo do knižničných políc k písmenu M, kde som siahla po prvom z jej románov, Hane. Prvé stránky knihy ma voviedli do roku 1954, keď sa deväťročná Mira vyberie k rieke a z ladovej kryhy padá do vody. Táto príhoda a následná rodinná tragédia, pri ktorej o život prichádza celá Mirina rodina okrem jej depresívnej tety Hany, odštartujú dojemný príbeh z malého moravského mestečka. Autorka sa inšpirovala skutočnými udalosťami Valašského Meziříčí počas druhej svetovej vojny a týfusovej epidémie roku 1954. Možno pre vás bude zaujímavé, ak prezradím, že za menom hrdinky Hany máte vidieť nielen ženskú postavu, ale aj hanu ľudí za ich židovský pôvod, ktorú pocítovali počas vojny a, žiaľ, aj dlho po jej skončení. Ak teda máte radi strhujúce a dobre písané príbehy, tento môže byť jedným z nich. Rovnako strhujúcimi sú aj tie ďalšie: Slepá mapa, Hotýlek, Listopád, Tiché roky.

Navyše, ak nemáte problém vrátiť sa do detských čias za krásnymi rozprávkovými príbehmi, potom je tu vynikajúca autorkina debutová knižočka venovaná detskému čitateľovi Strašidýlko Stráša a dve minuloročné novinky Kapka Āja a Teribear. Tajemství modré krabice.

Čo dodať, Alena Mornštajnová začala písať v zrelom veku, nám čitateľom sa ale určite oplatilo počkať si, kým u nej výnimočné majstrovstvo slova dozrelo. Sama autorka vraví, a ja s ňou nemôžem nesúhlasiť, že každá kniha má niekde svoj čas, miesto a aj čitateľa... Ak som vás práve inšpirovala siahnuť po jej knihách, potom sa tento výrok stáva o to pravdivejším.

Len nedávno som sa, prostredníctvom listov písaných Emilovi, vrátila do našich kontroverzných budovateľských čias. Autorom listov je Milan Lasica. Pôvodne boli zverejňované v časopise .týždeň, neskôr vyšli v knižnom vydaní ako Listy Emilovi/Na fašírky mi nesiahaj. Dielo je venované autorovým naozaj blízkym priateľom Jaroslavovi Filipovi a Júliusovi Satinskému, o ktorých, žiaľ, krátko po sebe (2000, 2002) prišiel. Smútkom za nimi sa nikdy netajil. Teraz tu nie je ani on. Možno práve to ma priviedlo k myšlienke siahnuť po knihe plnej jemu typického humoru, veselých i smutných spomienok, ktoré sa zo strany na stranu stávajú viac a viac melancholickejšími. Lasica svoje postrehy a spomienky servíruje čitateľovi cez listy Mira, dôchodcu žijúceho v starobinci. Sú adresované kamarátovi Emilovi a ja vyberám aspoň pár krátkych útržkov, ktoré čiastočne odkrývajú, čo sa môžete v knihe dočítať, nad čím zamyslieť a nad čím zasmiať.

„Ráno kávačka, potom debatička a potom do mesta, akože dačo vybaviť, potom obedná pauza a okolo tretej domov, v piatok aj skôr.“

„... tí, čo emigrovali, mali banány, pomaranče... ale my sme mali voľno...“

„Emil, čo porábaš, ja nič, nezarábam, žijem z dôchodku a nie je to bohviečo...“

„Je jedno, aké noviny čítam, vo všetkých je to isté...“

„Môžeš na internet napísať, čo len chceš, podpísať sa nemusíš. Ľudia to prečítajú a strhne sa debata a všetci si tam nadávajú...“

Každý čitateľ má vlastnú čitateľskú cestu. Kráča po nej, dozrieva, hľadá svoj knižný priestor, v ktorom by mu bolo fajn. Nie som výnimkou. A vždy zvyknem dať šancu aj čomusi novému. Trošku ľutujem, že toho voľného času u mňa na čítanie nie je o čosi viac...

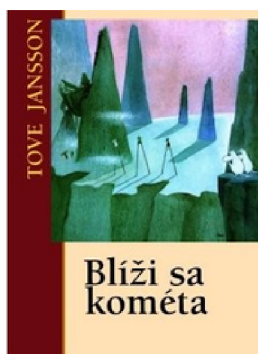
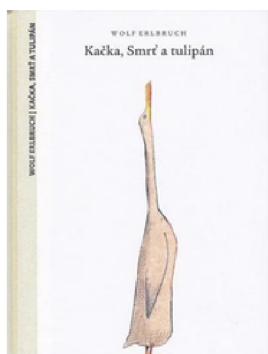
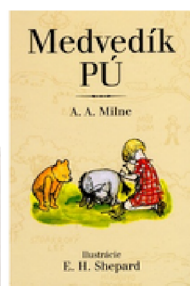
Dominika Petáková

Pobočka LitPark, Kukučínova 2, Košice

Priznám sa hneď na úvod, že nemám rada otázky typu „Aká je tvoja najobľúbenejšia kniha?“ alebo „Kto je tvoj najobľúbenejší autor?“. Vybrať si to naj z takého množstva kníh a rôznorodých autorov je veľmi ťažké, ale aj tak trochu nespravodlivé. :-) Ja som prečítala už veľmi veľa kníh, ale keďže prirodzenou vlastnosťou ľudského mozgu je zabúdanie, zameriam sa na texty, ktoré som prečítala nedávno, alebo také, ktoré vo mne stále rezonujú aj po dlhšej dobe.

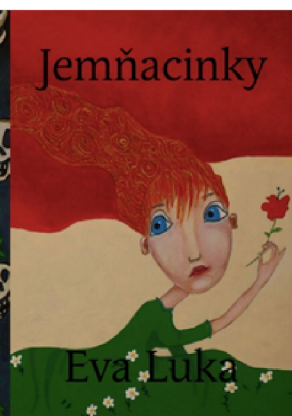
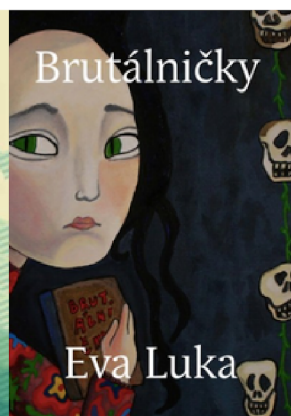

Počas svojho štúdia som sa venovala najmä detskej literatúre, preto sú medzi mojimi srdcovkami knihy pre deti. Hádám ani nemusím špeciálne opisovať takého Malého princa, Medvedíka Pú, Čarodejníka z krajiny Oz či Alicu v krajine zázrakov – sú to už notoricky známe diela a, samozrejme, patria medzi moje obľúbené (Harryho Pottera hádam ani nemusím špeciálne spomínať). Knihy pre deti čítam veľmi rada. Je to preto, že zvyčajne v sebe nesú posolstvo alebo odkazy, ktoré rozlúšti starší čitateľ. Okrem toho bývajú vtipné, ale aj veľmi vážne – čo sa vôbec nevyklučuje.

Mám zvlášť rada také, ktoré spracúvajú nejakú ťažkú tému. Mojou obľúbenou z kníh pre deti je Kačka, smrť a tulipán od Wolfa Erlbrucha. Je to útlá obrázková knižka, minimalistická svojou formou, avšak veľmi bohatá na myšlienky o živote aj smrti. Je pravdou, že po nej siaha len málo ľudí, možno ich odrádza názov alebo ilustrácie. Rozhodne by som ju však odporučila každému. Okrem toho mám rada knižky zo série príbehov o Muminovcoch od fínskej autorky Tove Jansson (napr. Blíži sa kométa, Povodeň u Muminovcov). Rozkošné postavičky, ale najmä krásny obraz rodinných vzťahov či priateľstva zahrejú pri srdci dieťa aj dospeláka.

Veľmi ma v poslednej dobe zaujala aj súčasná poézia pre deti, preto odporúčam básnické zbierky Lenky Šafranovej Čo by bolo keby a Evy Luky Jemňacinky/Brutálničky. Obe autorky vo svojich textoch pristupujú k detskému čitateľovi s jemnosťou a citom, no zároveň ho nepodceňujú „lacnými“ rýmovačkami a podnecujú zvedavosť a zamýšľanie sa nad vecami...

Z kníh pre starších, resp. dospelých ma nedávno príjemne prekvapila kniha českého autora fantasy literatúry Pavla Bareša *Meta*. Ide o žáner tzv. mestskej fantasy. Bola som skeptická, čo to vlastne bude, ale nakoniec som knihu takmer nemohla pustiť z rúk. Je to príbeh vysokoškolskáčky Lenky, ktorá je tzv. Meta. Mety oplývajú rôznymi superschopnosťami, Lenka je mimík, čiže vie svoju podobu zmeniť na akéhokoľvek človeka. Napriek tomu, že popis znie ako klišé o superhrdinoch, ktorí zachránia svet, nie je to tak. Nejestvujú tu superhrdinovia, len ľudia so zvláštnymi schopnosťami. Sú ako každý iný, so svojimi problémami a dobrými aj zlými povahovými charakteristikami. Čítalo sa mi to výborne aj preto, že to bolo uveriteľné; naozaj som mala pocit, že Mety existujú a pohybujú sa medzi nami. A to mám na čítaní najradšej – uveriteľnosť. Nech už je to akéhokoľvek „bláznovstvo“, musím tomu aspoň na chvíľu veriť. Navyše sa autor prostredníctvom hlavnej postavy na niekoľkých miestach zamýšľa nad súčasnými vážnymi problémami spoločnosti, ako je aj psychické zdravie mladistvých či medzilidské vzťahy.

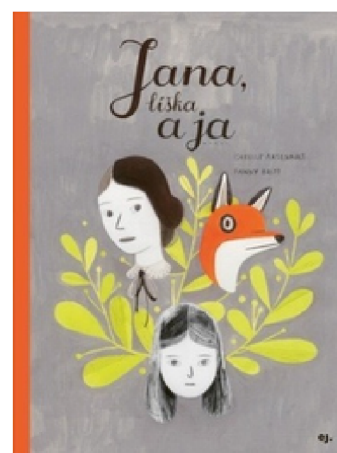
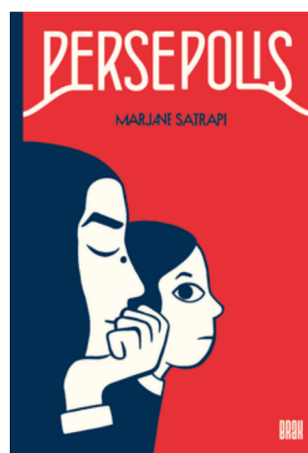
Nedávno som prečítala aj *Súmrak dňa* od nositeľa Nobelovej ceny za literatúru Kazua Ishiguro. Je to príbeh komorníka, ktorý sa rozvíja v dvoch časových líniiach – v časoch, keď bol mladým komorníkom, a súčasnosti, keď na oné časy už ako vyslúžený pracovník a starý pán spomína. Kniha ma zaujala typickým britským humorom, ale aj úvahami hrdinu pána Stevensa o poslaní komorníka a britskými reáliami 20. storočia. Okrem toho všetkého, čo by to bol za príbeh bez nejakej romantickej zápletky – čitateľ je svedkom neustáleho romantického napätia a príťažlivosti medzi pánom Stevensom a slečnou Kentonovou, ktorí sú pracovníkmi v tej istej domácnosti. Ako to však celé dopadne, prezrádzať nebudem... :-) Podľa knižnej predlohy vznikol r. 1993 aj rovnomenný film v hlavných úlohách s Anthonym Hopkinsom a Emmou Thompson – ten takisto odporúčam!

Posledná kategória mojich srdcoviek sú obrázkové knihy, grafické romány a komiksy. Prepája s v nich obraz so slovom, takže čítanie takéhoto média je čosi iné. Je to aj väčší zážitok, akosi hlbší a umeleckejší... Mám veľmi rada knihy Pavla Čecha (*O malíři*, *O zahradě*, *Dědečkové*...). Je to český spisovateľ a ilustrátor a jeho knižky sú určené pre deti, mládež, ale oslovia aj dospelých – jeho sugestívne až snové ilustrácie ma úplne vtiahnu do iného sveta.

Z komiksov na mňa veľmi zapôsobil *Persepolis* – autobiografický komiks Marjane Satrapi, iránskej autorky. V ňom vykresľuje svoje detstvo a dospievanie v neľahkých časoch neslobody týkajúcej sa najmä žien, islamskú revolúciu v Iráne aj život mimo tohto obmedzujúceho režimu.

Mám veľmi rada aj komiks *Jana, liška a ja* od Isabelle Arsenault a Fanny Britt. Je o dospievajúcom dievčati Héliene, ktorá sa potýka s tvrdou šikanou v škole, pasívnym postojom matky a osamelosťou. Jej útočiskom je svet príbehu o Jane Eyrovej, ktorej tak trochu závidí, ale zároveň sa s ňou stotožňuje. Komiks je plný šedej a čiernej, tak ako život a myšlienky Héliene, no vo farebných ilustráciách vykúka pozitívita aj nádej. K zamysleniu nás vedie aj liška, ktorá sa nakrátko v príbehu ocitne... A ak chcete mať naozaj najmä vizuálny a tak trochu lyrický zážitok, odporúčam knihu *Řeka* od talianskeho ilustrátora Alessandra Sannu. Akvarelové ilustrácie, všadeprítomná symbolika vody aj cyklus prírody a života človeka, toto všetko nádherne prepája táto obrázková kniha.

Čo číta...

Alžbetka Kráľová, finalistka súťaže o titul kráľa/kráľovnej detských čitateľov 2022, členka novovzniknutého knižničného parlamentu

Medzi najšcitanejších mladých čitateľov Knižnice pre mládež mesta Košice určite patrí Alžbetka Kráľová, siedmačka zo ZŠ Trebišovská 10, Košice. Ako finalistka súťaže o titul kráľa/kráľovnej detských čitateľov 2022 sa automaticky stala členkou novozriadeného knižničného parlamentu. Cieľom knižnice je dať mladým priestor na sebarealizáciu a tímovú prácu a následne od nich spoločnými aktivitami získať nové kreatívne nápady a inšpirácie, ktoré by sa mohli aplikovať na prácu s deťmi a mládežou. Aktuálne má parlament šesť členov a po nadchádzajúcej voľbe nového kráľa/kráľovnej by sa mal zase rozrásť o nových finalistov aktuálneho ročníka súťaže.

Predtým ako vám ponúkame Betkine horúce tipy na dobré čítanie, čosi vám o nej prezradíme. Betka sa narodila v Írsku, kde spolu s rodičmi žila do deviatich rokov. Jej obľúbenou knihou je Harry Potter a pri výbere kníh uprednostní tie, ktoré sú zábavné a vtipné. Okrem čítania ju baví šport, a preto chodí na gymnastiku. Dozvedeli sme sa taktiež, že doma má mačku i psíka, takže je nám jasné, že má rovnako blízko k zvieratkám.

Takže, Betka, máš slovo!

AHOJTE!!! ☺ ☺ ☺

Ja som Betka a podelím sa s vami o zopár suprových tipov na čítanie.

Neviem ako vám, ale mne čítanie prináša pocit slobody, a preto nemôžem zabudnúť na úžasný príbeh VÍCHOR: Spolu sme slobodní od Caroli Wimmerovej. Je o dievčati, ktorú nebaví škola, a prázdniny sa rozhodne stráviť u babky na jej konskom ranči. Keďže sa bude potulovať tam, kde by nemala, stretne koňa, ktorého nikto nevie skrotiť. Podarí sa jej to? Na to už musíte prísť sami.

Ak ste takí ako ja – zvedaví a stále musíte vedieť o všetkom, čo sa deje, určite vás zaujme zábavná zbierka detektívnych kníh od Kate Pankhurstovej Mirelka Pátračová. Mňa najviac bavili časti ako Prípád mačacej pohromy alebo Ducha morského prasiatka. Pri čítaní sa doslova dá „vstúpiť“ do deja a riešiť prípad s Mirelkou a jej dvoma kamarátkami – Violetou Maplovou, Pipou Holmesovou a mladším, otravným bratom Henrym. Pri čítaní sa určite zasmejete i zapotíte od rozmýšľania, ale určite to stojí za to, aby ste chytili páchatela.

Určite ste už čítali rôzne knihy o mýtických tvoroch, ako sú obry, víly, elfovia atď. Ak je toto vaša šálka kávy, určite sa pustíte do medzinárodného bestselleru Tajomstvo Emily Windsnapovej od Liz Kesslerovej. Emily je úplne obyčajné dievča, ktoré žije len s mamou na lodi, teda, až kým nezistí svoje tajomstvo. Jeden krásny večer Emily spadne do vody, ktorej sa tak dlho vyhýbala, a zistí, že miesto nôh má plutvu. Keď sa spamätá a poobzerá sa okolo seba, či ju náhodou niekto nevidí, v diaľke na kameni zbadá niekoho, kto vyzerá rovnako ako ona. Bola to Shona z morského rodu. O niekoľko dobrodružstiev neskôr Shona zistí, že vie informácie o Emilinom otcovi, ktorého nikdy nevidela, a Emily príde na to, že Bob, ktorý má záujem o jej mamu, skrýva priveľa tajomstiev. Slovo „tajomstvo“ hrá v tomto príbehu určite veľkú rolu.

Keď už sme pri bestselleroch, nenechajte si ujsť Denník odvážneho bojka od Jeffa Kinneyho. Táto séria najvtipnejších príbehov, aké som kedy čítala, je niečo úžasné. Nemálo ráz som dostala obrovský záchvat smiechu. Hlavnou postavou je chlapec, ktorý žije v rodine, v ktorej sa vždy niečo deje. Humorná situácia vie vzniknúť aj z tej najobyčajnejšej situácie, napr. pri upratovaní domu alebo domácich úlohách. Odporúčam na 10 000 percent!

A v neposlednom rade je to úžasné dielo Brell od Mariána Dyna Buriča. Keď sa v krajine strhne nepokoj, kráľovná lesa požiada o pomoc dievčatko Brell. Nepatrí k pôvodným lesným obyvateľom, no podľa vševediaceho stromu jedine Brell môže ich nádhernú krajinu zachrániť. A tak sa Brell spoločne so svojím kamarátom vtáčikom vydáva na dobrodružnú cestu za Strážkyňou kľúčov, ktorá jej má odhaliť všetky tajomstvá... Zvládne to? Bude dostatočne silná, aby zdolala všetky prekážky?

Čo dodať? Ak sa chcete o týchto knižných príbehoch a ich hrdinoch dozvedieť viac, neváhajte a tieto odporúčané tituly si určite prečítajte.

Viera Ristvejová

Toto si myslím ja!

Séria Univerzita výnimočných – Odveta Joelle Charbonneau

Sériu Univerzita výnimočných som na strednej žrala. Je to také to typické dystopické, post-apokalyptické YA. Keby ste sa ma na môj názor na túto sériu opýtali pred takými štyrmi až piatimi rokmi, povedala by som vám, že je to také fajn, akčné a napínavé, aj keď trochu kliše. Sranda, ako sa váš názor na veci mení vekom. Čítajúc poslednú časť tejto série ako dvadsaťročná som si uvedomila, aká je celá táto séria vlastne pritiahnutá za vlasy. Akože, prepáčte, ale prečo by nejaký rodič pustil svoje šestnásťročné dieťa na nebezpečnú skúšku, kde zabíjajú ľudí, len na to, aby sa potom dostalo na univerzitu a odsťahovalo na druhý koniec krajiny? A prečo by prezidentka USA poverila šestnásťročné dievča tým, aby začalo revolúciu? Nuž, asi som už vyrástla z YA.

Sarah Dessenová

Len Počúvaj
Sarah Dessenová

Hovorí sa „Nesúď knihu podľa obalu“ a pri tejto knihe to platí úplne. Podľa obálky totiž vyzerá ako obyčajná kliše tínedžerská jednohubka o dobrom dievčati, ktoré sa zalúbi do „bad boya“. No to nemôže byť ďalej od pravdy. V skutočnosti je to veľmi náučná kniha, ktorá sa zaoberá rôznymi vážnymi témami: anorexiou, rodinnými vzťahmi, chronický, vyhybaním sa konfliktom, ovládaním hnevu a aj znásilnením. Je to naozaj silná kniha. Nemôžem však o nej prezrádzať príliš, pretože by som vám to „vyspoilerovala“. Poviem len: nesúďte knihu podľa obalu a určite jej dajte šancu.

Julka Jakubeková,
ambasádorka Knižnice pre mládež mesta Košice

Malý dům Kjóko Nakadžima

Kniha Malý dům je po dlhšej dobe knihou ojedinelou a tajomnou. Hlavnou hrdinkou príbehu je staršia pani, ktorá prostredníctvom svojich zápiskov spomína na časy, keď slúžila pre jednu rodinu v Japonsku v Tokiu. Taki, naša hrdinka a hlavná rozprávačka príbehu, si začne písať denník potom, čo ju jedného dňa navštívi redaktorka známeho časopisu. Taki verí, že zaujme redaktorku natolko, že jej zápisky z denníku vydá. Taki zasvätila celý svoj mladý život službe, a preto nemá vlastnú rodinu ani manžela. V knihe sa dozvedáme, že spoločnosť jej robí hlavne jej synovec, ktorý ako jediný pozná obsah jej zápiskov v denníku.

Vo svojich spomienkach sa Taki vracia k 30. rokom a dobe, keď rodina pána Hiraia stavia svoj „malý dům“ v európskom štýle na kopci, ďalej od mesta, blízko prírody. Taki, služobníčka rodiny, má na starosti všetky domáce práce, stará sa o chod domácnosti aj o malého chlapca s obrnou. Je veľmi spokojná so svojou prácou a rodinu, v ktorej slúži, pokladá od začiatku za svoju rodinu, pre ktorú by spravila čokoľvek.

Veľmi dobré vzťahy má aj s paňou domu. Naša hlavná hrdinka sa nikdy na nič v knihe nestážuje a nevádi jej ani postavenie, ktoré v dome zastáva. Taki je súčasťou rôznych drám, ktoré sa v dome odohrávajú, no ako správna služobníčka nikdy nikomu nič mimo domu neprezradí. Zaujímavé tajomstvá rodiny načrtne až vo svojom denníku, aj to diskretné, takže si čitateľ môže niektoré veci domyslieť. V knihe hrdinka venuje zápisky aj druhej svetovej vojne, do ktorej sa zapojilo Japonsko, a opisuje tú situáciu hlavne z vlastného pohľadu. Kniha je miestami plná prekvapivých momentov. Odohrávajú sa tu v jednom dome príbehy dvoch žien, chlapca a mladého pána. Každý z nich má svoje tajomstvá. Môžem teda podotknúť, že kniha na čitateľa zapôsobí prekvapivým príbehom a veľmi pôsobivým záverom.

Veronika Zambová,
ambasádorka Knižnice pre mládež mesta Košice

DADO NAGY: Momentálne nie som zberateľ

Vítaj v našom Knižnom brlohu. Máš nejaké najobľúbenejšie miesto na čítanie alebo čítaš, kde sa práve dá?

Mám. Môj červený gauč pod oknom. Chcel som napísať v pracovni. Ale pracovňou je v podstate len ten gauč. Zvyšok je viac-menej sklad.

Čo čítaš práve teraz a aké to je?

Práve čítam zbierku poviedok od Haruki Murakamiho. Ale aj novú knihu Jany Bodnárovej. U mňa sa to dosť rýchlo mení.

Kolko kníh bežne prečítaš za rok?

Asi 60 – 70.

Dočítaš každú knihu, ktorú začneš?

Nie. Najčastejšie čítam dovtedy, kým o knihe dokážem niečo napísať. Niekedy ju však prebehnem kontrolným čítaním aj druhýkrát. Dosť často celé pasáže a strany preskakujem. Pracovné čítanie je niečo celkom iné ako súkromné čítanie pre potešenie. Ideálne je, keď sa to spojí.

Si čitateľ-zberateľ? Kolko kníh máš vo svojej domácej knižnici?

To sa tiež mení. Je to aj-aj. Momentálne nie som zberateľ. V istom momente sa to, čo vznešene nazývame knižnicou, zmení na skladisko. Knižnica by mala mať presný systém. Mne to opäť prerástlo cez hlavu. Takže som v období, keď by som mal triediť a upratovať. Momentálne sa kníh celkom rád zbavujem.

Si zapísaný ako čitateľ v nejakej knižnici alebo si knihy radšej kupuješ?

Pripravujem v rozhlase reláciu o knižných novinkách a to znamená, že väčšinou čítam texty ešte pred tým, ako vychádzajú v knižnej podobe. Klasické knihy už len odkladám na neskôr. Z knižníc si teda už knihy nepožičiavam. Som rád, keď ako-tak stihnem prečítať to, čo mám doma.

Aký žáner a akého autora si prečítaš najradšej? Je nejaký, od ktorého napäto čakáš každú jeho ďalšiu knihu?

Takých je viac. Americký autor Paul Auster alebo zo slovenských napr. Peter Balko, Pavol Rankov alebo aj Juraj Červenák.

Vďaka svojej práci si stretol mnoho spisovateľov. Ktorí ti utkveli v pamäti a prečo?

Napríklad Paul Auster, za ktorým som cestoval na Festival spisovateľov Praha, mal som veľkú trému. Naposledy minulé leto to bol islandský spisovateľ Hallgrímur Helgason. Alebo pred niekoľkými rokmi Ľudmila Ulická.

Máš aj nejakú vtipnú príhodu?

Často spomínam na svoj rozhovor nerozhovor s Lawrencom Ferlinghettim. Bolo to ešte v deväťdesiatych rokoch v Prahe. Trikrát sme ten rozhovor začali a odložili na ďalší deň. Tri dni som s ním chodil po Prahe, ale rozhovor sme nakoniec neurobili.

Je spisovateľ, s ktorým by si sa chcel stretnúť, no zatiaľ sa to nepodarilo?

Určite áno. Napr. takí, ktorí už nežijú. Richard Brauthigan, Lawrence Stern. Ale vlastne vidíš, veľmi rád by som sa niekedy stretol s Garrisonom Keillorom, toho som mal rád ešte ako vysokoškolák.

Máš syna Olivera, čítaval si mu, keď bol menší? Čo mal rád? Predpokladám, že už je aj on sám čitateľ. „Potatil sa“ v čítaní? :

Nie. Nečíta. Práve ho nahaňam, aby si urobil do školy úlohu do čitateľského denníka. Hovorím mu to už niekoľko dní. A zdá sa, že zbytočne. Z neho asi čitateľ nebude. Ale mám pocit, že veľa jeho rovesníkov číta veľa a rado. Má jedenásť rokov, uvidíme.

Rukami ti za posledné roky prešlo množstvo kníh. Neplánuješ aj ty nejakú napísať?

Mám niekoľko rozrobených. Len ich dokončiť...

Ak by si sa odhodlal napísať knihu, aký žáner by to bol a o čom by bola?

Zatiaľ posledná bola naša spoločná kniha s Petrom Krištúfkom Rota pomalého nasadenia. Začal som pred rokmi pripravovať knihu o písaní a aj projekt o domácich knižniciach. Už niekoľko rokov píšem do Denníka N stĺpčky. Uvažujem o tom, že by som ich možno mohol načítať ako audioknihu.

Pýtala sa: Michaela Dúcsová

Vanda Rozenbergová

SNAŽÍM SA TO ŤAŽKÉ NAPÍSAŤ ĽAHKO

Ste spisovateľka, no prešli ste rôznymi povolaniami. Škola, stávková kancelária, knižnica... Ako došlo k tomu, že ste „zakotvili“ v písaní? Prišlo to odrazu alebo tomu niečo predchádzalo?

Vyštudovala som žurnalistiku, ale nikdy som v novinách nepracovala. Napríklad stávková kancelária, to bolo riešenie núdze. Týka sa to môjho osobného života, potrebovala som okamžité robotu. Neskôr, v knižnici som pracovala s prestávkami, podľa toho, čo bolo treba, kde bolo miesto. V každom prípade som rada tam, kde sú ľudia. Písanie či vytváranie príbehov s mojím pracovným životom dlho nesúviselo, vždy som mala zamestnanie, ktoré mi umožnilo robiť aj to, čo ma baví, to znamená veľa maľovať na tie sklá a na zrkadlá a písať o tom, čo ma baví.

Pracovali ste aj v knižnici. Nechýba vám táto práca spojená s knihami?

Chýba.

Dočítala som sa, že ste písať začali ako malá. Vyrobili ste si dokonca knižku lepením stránok. Spomeniete si, o čom bol príbeh? Dali ste ho niekomu čítať? Alebo ste boli hanblivá?

Áno, bolo to, keď som mala nejakých osem rokov, odvtedy si píšem, kreslím stále a rokov mám podstatne viac. Bola som ostýchavá vo všetkých oblastiach medziludskej komunikácie, napríklad som nedokázala pozdraviť suseda, lebo som sa hanbila. Bola som veľmi útle dieťa a všetci sa mi videli byť obrovskí a vážni. Ale ak som niečo vytvorila, nehanbila som sa ukázať to mame, to je, myslím, v takom veku prirodzené.

Píšete do zošita. V dnešnej dobe sa písané písmo alebo celkovo písanie perom vytráca. Robíte to, lebo vás to baví, alebo preto, že je to praktické – kdekolvek vytiahnuť zošit a urobiť si poznámky?

Píšem, samozrejme, na notebooku, ale keď som preč, napríklad len doma v záhrade alebo trebárs na pláži alebo na lodi, lepšie sa píše do zošita. Robím to len z praktických dôvodov, no je pravdou, že zbierka mojich zošitov k jednotlivým knižkám je pekná a trvácna, je to jedna polica. Štítkami si označujem aj postavy v zošite.

Vraj ste vyrástli na verneovkách. Vráťte sa k nim ešte niekedy?

Vyrástla som AJ na verneovkách, toto sa vzťahovalo na Cenu fantázie. Čítala som všetko, čo sme čítali v osemdesiatych rokoch, predovšetkým Annu zo Zeleného domu alebo Janu Eyrovú, to boli nedelné rána, všetky knižky z edície Stopy, taktiež veľa horolezeckej literatúry, aj keď bola pre dospelých čitateľov. Doma sme mali bohatú zbierku práve takýchto kníh, o dobyvateľoch, horolezcov, jachtároch, o priekopníkoch – a tie sme hltali, ja aj môj brat. Oveľa neskôr sa mojím miláčikom stal Karel Čapek.

Akú literatúru čítate teraz?

Čítam faktografiu, veľa historických príbehov, veci vzťahujúce sa na nové prístupy v psychológii. Čítam beletriu, vychádza veľa krásnych príbehov, a opakovane a dookola sa vraciam k starším francúzskym autorom.

Vaša prvotina Vedľajšie účinky chovu hlodavcov evokuje podľa názvu príručku z chovateľských potrieb a vraj ste ju tam aj našli :). Aká bola vaša reakcia?

Usmiala som sa.

Dozvedela som sa aj to, že vás zaujíma cestovanie v čase, astrálne putovanie či mimozemšťania. Je to pravda? Máte aj nejakú osobnú skúsenosť? :

Zaujímalo ma to, pretože niektoré vzťahové väzby či prepojenia medzi postavami v knihe Tri smrťky sa plavia potrebovali takéto témy. Takže som sa snažila si ich nastudovať. Čomukolvek sa venujete, zostane to vo vás. Takže aj astrálne cestovanie vo mne zostalo.

Teraz píšem o tetrovovi, študujem teda prírodovedu a všetko, čo sa týka tetrova holniaka.

Keby bolo možné cestovanie v čase, kam by ste pocestovali?

To je vynikajúca otázka a viem to presne. Cestovala by som do rokov 2008 – 2010 z veľmi obyčajných a neromantických dôvodov: lebo vtedy boli deti malé a život pomalší. Bývali sme v malíckom byte a počúvali sme veľa hudby, sedávali sme na obrubníku pred cukrárňou oproti domu, boli sme prvý raz pri mori a neplánovali, čo bude zajtra.

Vaše knihy sú napriek tejto vašej „záľube“ prudko realistické a miestami sa skutočne ťažko čítajú. Ako sa vám píše? Nevplýva to na vás, nemáte potom zlú náladu alebo „depky“? Dará sa vám odosobniť sa?

Niekomu sa čítajú ľahko, až pokiaľ sa ucho neodtrhne. Ale viem, ako to myslíte, je to o tom, aké sú témy, konanie postáv... témy sú niekedy náročnejšie, konflikty zväčša tiché a o to ťaživejšie, ale takto ma to baví. Napísať to ťažké ľahko, to je môj cieľ, moje sebaopotvrdenie. Nemám z toho zlé pocity, tobôž zlú náladu, naopak. Nie som to ja, len to píšem, som odosobnená.

Neuvažovali ste o napísaní fantasy alebo sci-fi o cestovaní v čase či o nejakom vesmírnom dobrodružstve?

Práve to robím. Mám aj názov, ale nechcem povedať. Pozor, nie je to nič o tetrovovi – to je iný projekt.

VANDA ROZENBERGOVÁ

- narodila sa v Bojniciach (1971),
- žije striedavo v Prievidzi,
- má dvoch synov: Alexeja a Maxima,
- vyštudovala žurnalistiku na Filozofickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave,
- najdlhšie pracovala ako bibliografka v Hornonitrianskej knižnici v Prievidzi,
- chcela byť archeologičkou alebo utešovateľkou v nemocnici,
- prvé knižné pokusy vymýšľala ako malá, dokonca si zošila vlastnú knihu,
- náruživito navštevovala knižnicu v pobočke na ul. Janka Kráľa v Prievidzi,
- maluje na sklo a zrkadlá nepriehľadné obrazy, mala dve autorské výstavy,
- jej obrazy sú aj na obálkach jej kníh,
- finalistka Anasoft Litera,
- jej knihy sú preložené do viacerých jazykov.

Tvorba:

- Vedľajšie účinky chovu drobných hlodavcov,
- Moje more,
- Slobodu bažantom,
- Muž z jamy a deti z lásky,
- Tri smrťky sa plavia,
- Spoločný nočný mier,
- Zjedol som Lautreca,
- Storočie (vyjde čoskoro)
- prispela aj do knihy poviedok Dohviezdny večer s poviedkou Nutria Mária,
- troma poviedkami do Slovensko Komické,
- taktiež do Slovensko Krimi;
- Websterovci (štyri série), je spoluautorkou knižnej verzie večerníčka (knihy získala cenu Bibiany Najkrajšie detské knihy jesene 2017).

Pýtala sa: Michaela Dúcsová

Práca knihovníka v dnešnej dobe nespočíva iba v tzv. výpožičných službách. Našou (už takmer každodennou) činnosťou je aj príprava a realizácia podujatí pre školské kolektívy (materské, základné aj stredné školy), ktorými vzdelávame aj vychovávame deti a mládež k čítaniu. Keďže mnohí z našich čitateľov o tomto nevedia, rozhodli sme sa takouto formou priblížiť im viac „zo zákulisia“. A ak nás čítajú pedagógovia alebo kolegovia-knihovníci, hádam to pre nich bude aj inšpiráciou.

Ktosi alebo vodné srdce

Vekové určenie: 2./3./4. ročník základnej školy

Trvanie: 35 – 50 minút

Pomôcky: kniha Ktosi alebo vodné srdce (Viktoria Amelina); náučné knihy o morských živočíchoch, oceánoch; flipchart s magnetkami; obrázky rôznych druhov medúz; dataprojektor; papiere s informáciami o medúzach.

Ciele:

- uvedomiť si dôležitosť identity každej bytosti,
- uvedomiť si dôležitosť čítania a kníh,
- získať nové vedomosti o medúzach,
- cvičenie pamäti,
- rozvíjanie empatie,
- rozvíjanie čitateľskej aj vizuálnej gramotnosti.

Čítame a učíme sa spolu

Keď sa deti usadia, vyzvem ich, aby povedali, o čom asi podujatie bude (mám rozložených niekoľko náučných kníh a taktiež vidia ilustráciu z knihy Ktosi alebo vodné srdce). Následne máme krátky brainstorming – Aké morské živočíchy poznáte?

Na úvod si zvolím nejakú „ice-breaking“ aktivitu, ktorú prispôbujem veku detí. Potom začnem deťom čítať príbeh Ktosi alebo vodné srdce. Počas čítania ich zapájam, diskutujeme o tom, čo sa v príbehu deje, ako sa cítia postavy atď. Po celý čas čítania deti vidia aj ilustrácie z knihy, takže si všimam aj to, čo vedú vydedukovať z obrázkov.

V tomto krátkom príbehu s jemnými a snovými ilustráciami ukrajinskej autorky Viktorie Ameliny sa bytosť, ktorá žije v akváriu u osamelého muža, volá Ktosi – pretože ona sama ani nikto iný nevie, kto je ani aké je jej meno. Deti niekoľkokrát vyzývam, aby povedali, čo si myslia – Kto je Ktosi? Niekedy sa ich názor zmení, niektorí sú ale už od začiatku presvedčení o pravde. Keď sa „záhada“ objasní, ešte sa rozprávame o tom, prečo sa medúza nazýva vodným srdcom. Následne si rukami spoločne ukazujeme pohyb medúzy a taktiež ako ľudské srdce pumpuje krv – aby si uvedomili a pochopili metaforu. Po prečítaní príbehu ešte diskutujeme – o pocitoch postáv, ako sa im páčil či nepáčil príbeh a prečo... Okrem základnej filozofickej otázky „Kto som?“ sa v príbehu spomínajú aj knihy a čítanie – práve vďaka tejto zručnosti sa Ktosi dozvedel, kým naozaj je! Preto sa s deťmi rozprávame aj o knihách a dôležitosti čítania.

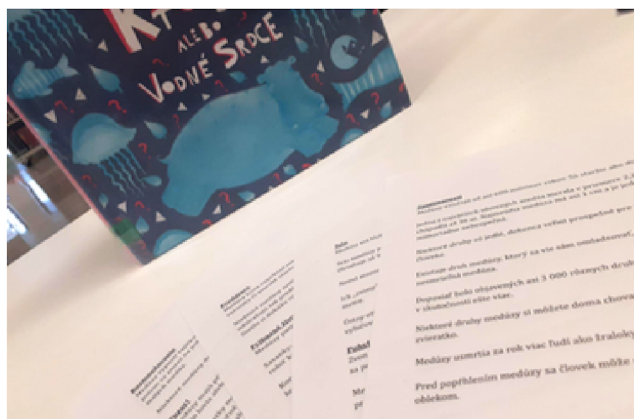

Ďalšia časť podujatia je venovaná medúze ako vodnému živočíchovi, ktorý je z viacerých hľadísk veľmi zaujímavý. Deti už medúzy poznajú, niektoré dokonca aj z vlastnej skúsenosti, keď ich alebo ich známych nejaká popríhlila pri kúpaní v mori. Najskôr si hovoríme, čo už o medúzach vieme, a diskutujeme o niektorých faktoch. Potom sa deti rozdelia do štyroch skupín a každá dostane papier s informáciami o medúzach (sú tam rôzne kategórie, napríklad čím sa živia, ako sa rozmnožujú, prečo sú nebezpečné, zaujímavé fakty a iné). Úlohou skupín je v časovom limite 5 minút zapamätať si čo najviac z prečítaného. Potom si spoločne utvárame „balík“ vedomostí o medúzach a zároveň sa o nich rozprávame. Prezentované informácie dopĺňam aj video ukážkami alebo ilustráciami. Nakoniec im ukážem obrázky rôznych druhov medúz aj s ich názvami, o každej poviem nejakú zaujímavosť a nakoniec si môžu vybrať, ktorú chcú vidieť na videu – to však závisí aj od časových možností.

Toto podujatie je možné robiť s druhákmi, štvrtákmi aj tretiakmi, avšak je potrebné ho prispôbovať. S druhákmi nerobím tú vedomostnú časť tak podrobne, namiesto toho si ukazujeme obrázky, videá a popritom im poviem nejakú zaujímavosť alebo im dám prečítať jednoduchý text, tie si potom pripíname magnetkami. A pokiaľ ide o štvrtákov, niekedy s nimi robievam aj aktivitu s druhmi medúz – majú za úlohu priradiť medúze správny názov.

Toto podujatie robievam veľmi rada, pretože medúzy sú pre mňa fascinujúce stvorenia. Navyše sa mi veľmi páči kniha, s ktorou pracujem, pretože pri nej možno spojiť umelecké a náučné. A navyše je zaujímavá aj pre deti. Dokáže malých čitateľov pobaviť, ale zároveň ich vedie k empatii a núti ich premýšľať nad zložitými otázkami bytia. Aktivity by sa ešte dali obmieňať, taktiež je možné pridať tvorivú úlohu – vyrobiť si napríklad medúzu z papiera alebo iného materiálu. Tak či onak, zakaždým ma udivujú rôzne reakcie detí, či už na príbeh, alebo samotné medúzy. Stále sa mi potvrdzuje, že sú to malí géniovia... :-)

Spracovala: Dominika Petáková

Novinky z našej poličky

Ján Uličiansky
Pán Nápad zachraňuje svet

mladší školský vek

Spisovateľa Jána Uličianskeho pozná už hádam každé dieťa – mladšie aj staršie. Niet sa čo čudovať, napísal už desiatky kníh. Najnovšia z nich je o láskavom a dobrosrdečnom Pánovi Nápadovi, ktorý ako malý spadol z višne, no napriek tomu vie, čo je správne – pre ľudí, zvieratá aj našu krásnu planétu. Pán Nápad často dostáva rôzne nápady, trochu bláznivé, ale vždy sa za nimi skrýva ušľachtilý cieľ. Dokonca aj dvierka do jeho domu sú nápadité – raz vás zavedú k moru, inokedy do pralesa v Južnej Amerike alebo do Prátra vo Viedni. Vydajte sa s Pánom Nápadom a jeho zvieratkami nápaditými dvierkami za rôznymi dobrodružstvami. Kniha je vhodná pre deti od 6 rokov.

Bolesław Leśmian
Rozprávky zo Sezamu

mladší školský vek

Do rúk sa vám dostáva nové vydanie šiestich príbehov, ktoré sú prerozprávateľnými rozprávkami Tisíc a jednej noci. Prvýkrát vyšli pred viac ako sto rokmi a teraz sú obohatené krásnymi ilustráciami slovenskej maliarky Kataríny Smetanovej. Iste tu spoznáte známe postavy – Aladina či Ali Babu, sultánov, kráľov, princov a princezné Orientu. Sú to príbehy plné mágie a čarov, zázračných stvorení, ktoré vás vtiahnu priamo do deja. No a na príhodách a samotných postavách sa dokonca aj zasmejete, či už ste malí, alebo veľkí...

Radek Chajda
Fyzika na dvore. 100 zábavných pokusov pre každého

náučná literatúra pre deti

Či už ste nadšencami fyziky, alebo z nej máte strach, odporúčame siahnuť po tejto knižke. Tá totiž obsahuje 100 návodov na jednoduché fyzikálne pokusy, ktoré vám ukážu, že fyzika môže byť aj poriadne zábavná a zaujímavá. Je určená pre žiakov základných škôl, ale aj učiteľom, ktorí chcú vyučovanie tohto často obávaného predmetu spestriť. Návody sú jednoduché, zrozumiteľné, na ich realizáciu vám postačia úplne bežné predmety, napr. zaváraninový pohár, staré noviny, slamka, zápalky či nepotrebné CD. Pokusy sú navyše zaradené do kategórií, napríklad tie s ohňom, vodou, pohybové či silové.

Saša Filipenko
Bývalý syn

starší školský vek

Príbeh Bielorusa Franciska, stredoškôlačka, ktorý po tragickej nehode upadne do roky trvajúcej kómy, je výpoveďou o situácii v jeho rodnej krajine. Situácii, ktorá je aj po dlhšej dobe zlá, neprajná, nezmenená. Na jej čele stále stojí človek, ktorého vládnutie spôsobuje deštrukciu spoločnosti. Mladí ľudia z krajiny utekajú, pretože akýkoľvek protest či nesúhlas nie je možný. Francisk sa po desiatich rokoch letargie snaží nájsť samého seba aj svoje miesto v tejto spoločnosti. Po jeho boku stojí jeho stará mama, s ktorou má veľmi silné puto. Dokáže uzdraviť seba, ale aj svoju krajinu? Začítajte sa do príbehu popretkávaného emóciami, atmosférou života jednotlivca a zároveň spoločnosti, ktorý bol dokonca v Bielorusku zakázaný.

Stephen Collins
Gigantická zlovestná brada

komiks/starší školský vek

Tento komiks je považovaný za viacvrstvové umelecké dielo. Je vtipný, vážny, príbeh možno chápať doslovne, ale zároveň odkazuje aj na fungovanie spoločnosti, kultúru či život a smrť. Dej sa odohráva na ostrove Tu, na ktorom žijú ľudia v domnení, že je tam všetko v absolútnom poriadku a dokonalé – a dokonalosť sa vyžaduje aj od ostrovanov. Jeden z obyvateľov, Úradník Dave, má na svojej dokonale hladkej tvári jediný chlpek. Ten sa nedá nijako odstrániť, nech sa akokoľvek snaží. Z tohto jedného malého chlčku však začne rásť obrovská hustá brada, ktorá predstavuje nebezpečenstvo pre obyvateľov Tu, a tak aj pre samotného Dava. Ako dopadne človek, ktorý sa bez vlastného pričinenia stane hrozbou pre ostatných, sa dočítate v tomto úžasnom veľkoformátovom komikse.

Sarah Dessen
Daj sa zvliezť

young adult

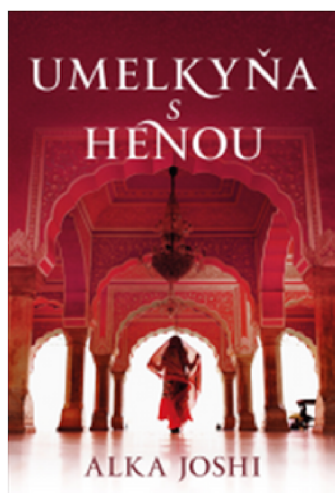
Romantický príbeh, „oddychovka“, ak chcete. Auden a Eli sú dvaja mladí ľudia, ktorých cesty sa pretnú na letnej dovolenke. Kým Auden si chce užiť bezstarostné pomaturitné leto, zažiť zábavu, ktorá jej bola pre štúdium odopieraná, oddýchnuť si od hádok rodičov, samotársky a tak trochu tajomný Eli si so sebou nesie bremeno viny. Oboch ale spája snaha nechať minulosť minulosťou a žiť pre prítomnosť. Dajte sa aj vy zvliezť dobrodružstvom dvoch mladých ľudí plným porozumenia, priateľstva aj lásky a zažite leto aj v inom ročnom období.

Ivana Grešliková
U vás zjem všetko. 12 príbehov zo sveta

populárno-náučná literatúra/cestopis

Slovenka s ukrajinskými koreňmi Ivana Grešliková je cestovateľka so slabosťou pre ázijské krajiny. Nedávno vydala túto publikáciu, ktorá prináša jej zážitky z cestovania po siedmich štátoch. Čitateľov prevedie známymi aj menej známymi miestami, prinesie pohľad na život a kultúru miestnych, zaujímavosti a špecifiká tej-ktorej krajiny. Dozviete sa, čo ju na cestách pobavilo či vydesilo. Navštívite spoločne Thajsko, Vietnam, Indiu a iné krajiny východu, čakajú na vás krásne a výpravné fotografie. A ako bonus sú súčasťou knihy videá z autorkiných ciest – k nim sa dostanete naskenovaním príslušných QR kódov.

Alka Joshi
Umelkyňa s henou

beletria pre dospelých

Príbeh z prostredia Indie 20. storočia hovorí o strastiplnej ceste mladej Lakšmí životom v krajine, ktorá ešte stále lipne na silných tradíciách. Lakšmí je umelkyňa a zároveň dôvernica bohatých žien. Ako sedemnásťročná ušla od svojho násilného manžela, aby sa stala nezávislou a mohla slobodne žiť tak, ako chce, robiť, čo ju naplňa. Román je svedectvom snahy bojovať s konvenciami, je o (ne)právach žien nielen v indickom prostredí. Začítajte sa do farieb, chutí a atmosféry Indie, ktoré vám prinesie príbeh umelkyne s henou.

Spracovala: Dominika Petáková

KNIŽNICA PRE MLÁDEŽ MESTA KOŠICE

Baby knižnica

V POBOČKÁCH

OC MERKÚR

Němcovej 28, Košice

15:30 – 16:30

každý prvý **pondelok** v mesiaci

NEZÁBUDKA

Poľovnícka 8, Košice

9:00 – 10:00

každý prvý **utorok** v mesiaci

LITPARK

Kukučínova 2, Košice

9:00 – 11:00

každý prvý **štvrtok** v mesiaci

kniznicapremladez

Knižnica
pre mládež
mesta Košice

K ROZČÍTAJME Š I C FESTIVAL

26. – 27.
máj 2023

základné školy
pobočky knižnice
areál Kulturparku

Podujatie sa koná pod záštitou primátora
mesta Košice Jaroslava Polačka

Fond na podporu umenia je hlavným partnerom projektu

www.kosicekmk.sk

Knižnica
pre mládež
mesta Košice

K ROZČÍTAJME Š I C FESTIVAL

26. – 27.
máj 2023

základné školy
pobočky knižnice
areál Kulturparku

Podujatie sa koná pod záštitou primátora
mesta Košice Jaroslava Polačka

Fond na podporu umenia je hlavným partnerom projektu

www.kosicekmk.sk

Knižnica
pre mládež
mesta Košice

K ROZČÍTAJME Š I C FESTIVAL

26. – 27.
máj 2023

základné školy
pobočky knižnice
areál Kulturparku

Podujatie sa koná pod záštitou primátora
mesta Košice Jaroslava Polačka

Fond na podporu umenia je hlavným partnerom projektu

www.kosicekmk.sk

Knižnica
pre mládež
mesta Košice

K ROZČÍTAJME Š I C FESTIVAL

26. – 27.
máj 2023

základné školy
pobočky knižnice
areál Kulturparku

Podujatie sa koná pod záštitou primátora
mesta Košice Jaroslava Polačka

Fond na podporu umenia je hlavným partnerom projektu

Z verejných zdrojov podporil

www.kosicekmk.sk

Knižnica
pre mládež
mesta Košice

K ROZČÍTAJME Š I C FESTIVAL

26. – 27.
máj 2023

základné školy
pobočky knižnice
areál Kulturparku

Podujatie sa koná pod záštitou primátora
mesta Košice Jaroslava Polačka

Fond na podporu umenia je hlavným partnerom projektu

www.kosicekmk.sk

Knižnica
pre mládež
mesta Košice

K ROZČÍTAJME Š I C FESTIVAL

26. – 27.
máj 2023

základné školy
pobočky knižnice
areál Kulturparku

Podujatie sa koná pod záštitou primátora
mesta Košice Jaroslava Polačka

Fond na podporu umenia je hlavným partnerom projektu

www.kosicekmk.sk

